

טו ואדניהם שלשה: כל־מלעי החצר סביב שש משור:
 י והאדנים לעמדים נחשת ווי העמודים השוקרים פספ
 וצפוי ראשיתם פספ והם מחשקים פספ כל צפוי
 טז החצר: ומסך שער החצר מעשה רבם תכלת וארומן
 ותולעת שני ושש משור ועשרים אמה ארך וקומה ברחב
 יז המש אמות לעמת קלעי החצר: ועמודיהם ארבעה
 יח ואדניהם ארבעה נחשת ויהם פספ וצפוי ראשיתם
 כ ונשקיהם פספ: וכל־התולדות למשכן ולחצר סביב־נחשת:

ס ס ס

פאר ברייט-פינף איילן, גלייך מיט די ארומהאנגען פון הויף. ¹⁰ און די זיילן דערצו פיר, און זייערע שוועלן פיר, פון קופער; זייערע העקלעך, פון זילבער, דער איבערצוג פון זייערע קעפ, און זייערע רייפבענדער, פון זילבער; ²⁰ און אלע פלעקלעך פון משכן און פון הויף רונד ארום, פון קופער.

פ ק ו ד י

כא אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד עלי
 כב משה עבדת הלויים ביד איתמר בן־אהרן הכהן: ובצלאל
 כג בן־אורי בן־חור למשה יהודה עשה את כל־אשר־צוה
 כד יהוה את־משה: ואתו אהליאב בן־אחיסמך למשה
 כה חרש וחשב ורחם בתכלת ובארומן ובתולעת השני
 כז ובשש: ס כל־הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת
 כח הקדש ויהי ורב התנופה תשע ועשרים כפר ושבע
 כט מאות ושלושים שקל בשקל הקדש: וכסף פקודי העדה
 ל מאת כפר ואלף ושבע מאות ותמשה ושבעים שקל
 לו בשקל הקדש: כמע לגולגלת מחצית השקל בשקל
 לז הקדש לכל העבר על־הפקדים מן עשרים שנה ומעלה
 לח לשש־מאות אלה ושלשת אלפים ותמס מאות ותמשים:
 לט יהי מאת כפר הפספ לצקת את אדני הקדש ואת אדני
 לו הפרכת מאת אדנים למאת הכפר כפר לאדן: ואת
 לז האלה ושבע המאות ותמשה ושבעים עשה ווי העמודים
 לו וצפה ראשיתם חשק אהם: ונחשת התנופה שבעים
 לז כפר ואלפים וארבע־מאות שקל: ויעש פה את־אדני
 לו פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת ואת־מזבח הנחשת
 לו אשר־לו ואת כל־כלי המזבח: ואת־אדני החצר סביב

²¹ דאס זיינען די איבערציילונגען פון משכן, דעם משכן פון געזעץ, וואס זיינען איבערגעציילט געווארן לויט דעם מויל פון משהן דורך דער ארבעט פון די לויים אונטער דער האנט פון איתמר דעם זון פון אהרן דעם פהן. ²² און בצלאל דער זון פון אורי דעם זון פון חורן, פון שבט יהודה, האט געמאכט אלץ וואס גאט האט באַ פוילן משהן. ²³ און מיט אים איז געווען אהליאב דער זון פון אחיסמכן, פון שבט דן, א מיינסטער, און א קינצי לער, און א שטיקער אין בלאַער וואַל, און אין פורפל, און אין ווערמילרויט, און אין ליינען. ²⁴ דאס גאנצע גאלד וואס איז פארטאָן געוואָרן אויף דער אַרבעט ביי דער גאַנצער אַרבעט פון הייליקטום, דאָס גאלד פון דער אויפהייבונג, איז געווען ניין און צוואַנציק צענטנער, און זיבן הונדערט און דרייסיק שקל, אויפן הייליקן שקל. ²⁵ און דאָס זילבער פון דער ציילונג פון דער עדה איז געווען הונדערט צענטנער, און טויזנט און זיבן הונדערט און פינף און זיבעציק שקל, אויפן הייליקן שקל. ²⁶ אַ גַקע אויף אַ קאַפּ, אַ האַלבער שקל, אויפן הייליקן שקל, פאַר אַיטלעכן וואָס איז אַריינגעגאַנגען אין דער ציילונג,

פון צוואַנציק יאָר אַלט און העכער, פאַר זעקס הונדערט טויזנט און דריי טויזנט און פינף הונדערט און פופציק. ²⁷ און די הונדערט צענטנער זילבער זיינען געווען אויף אויסצויסן די שוועלן פון הייליקטום, און די שוועלן פון פרוכת: הונדערט שוועלן פון הונדערט צענטנער, אַ צענטנער אויף אַ שוועל. ²⁸ און פון די טויזנט און זיבן הונדערט און פינף און זיבעציק האָט מען געמאַכט העקלעך צו די זיילן, און איבערגעצויגן זייערע קעפ, און זיי אַרומגערייפּט. ²⁹ און דאָס קופער פון דער אויפהייבונג איז געווען זיבעציק צענטנער, און צוויי טויזנט און פיר הונדערט שקל. ³⁰ און מע האָט דערפון געמאַכט די שוועלן פון דעם אַיינגאַנג פון אוהל־מועד, און דעם קופערנעם מזבח, און די קופערנע זיפ וואָס צו אים, און אַלע כלים פון מזבח, ³¹ און די שוועלן פון הויף רונד ארום,

וְאֶת־אֲדָנֶי שַׁעַר הַחֹצֵר וְאֶת כָּל־יְהִיָּדָת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־קַלְדָּי יְהִיָּדָת הַחֹצֵר סָבִיב:

לט

וּמִן־הַתְּבֵלֶת וְהָאֲרָגְמָן וְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי עֲשׂוּ בְגָדֵי־שָׂרָף לְשָׂרֵת בְּקָדָשׁ וַעֲשׂוּ אֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

פ

וַיַּעַשׂ אֶת־הָאֵפֹד וְהֵב תְּבֵלֶת וְאֲרָגְמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁנֵי מִשְׁנֵי: וַיִּרְקְעוּ אֶת־פָּתֵי הַזָּהָב וַיִּקְצֹץ פְּתִילִם לַעֲשׂוֹת בְּתוֹךְ הַתְּבֵלֶת וּבְתוֹךְ הָאֲרָגְמָן וּבְתוֹךְ תוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבְתוֹךְ הַשֵּׁשׁ מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב: כִּתְּפֹת עֲשׂוּ־לוֹ חֲבֵרֹת עַל־שָׁנָי קַצְוֹתָיו חֲבֵר: וְחֹשֶׁב אֶפְדָּתוֹ אֲשֶׁר עָלָיו מִמֶּנּוּ הוּא כְּמַעֲשֵׂהוּ וְהֵב תְּבֵלֶת וְאֲרָגְמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁנֵי כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ס וַיַּעֲשׂוּ אֶת־אֲבְנֵי הַשֹּׁהַם מִסֶּבֶת מִשְׁבַּצַּת זָהָב מִפְּתוּחַת פְּתוּחֵי חוּתָם עַל־שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּשֶׂם אֹתָם עַל כִּתְּפֹת הָאֵפֹד אֲבְנֵי זָכָרָן לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: פ

וַיַּעַשׂ אֶת־הַחֹשֶׁן מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב כְּמַעֲשֵׂה אֵפֹד וְהֵב תְּבֵלֶת וְאֲרָגְמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁנֵי: רִבּוּעַ הָיָה כְּפֹל עֲשׂוּ אֶת־הַחֹשֶׁן וְרֵת אֲרָפּוֹ וְרֵת רִחְבּוֹ כְּפֹל: וַיִּמְלֵאֲרָבּוֹ אֲרָבְעָה טוּרֵי אֲבָן טוּר אֶרֶם פְּטוּדָה וּבִרְקַת הַטּוּר הָאֶחָד: וְהַטּוּר הַשֵּׁנִי נֶפֶךְ סַפִּיר וְזָהָב: וְהַטּוּר הַשְּׁלִישִׁי לְשֵׁם שִׁבּוֹ וְאַחַלְמָה: וְהַטּוּר הָרְבִיעִי תַרְשִׁישׁ שֹהַם וַיִּשְׁפֹּה מוֹסַפֵּת מִשְׁבַּצַּת זָהָב כְּמִלְאָתָם: וְהָאֲבָנִים עַל־שְׁמוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הָיָה שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה עַל־שְׁמֹתָם פְּתוּחֵי חוּתָם אִישׁ עַל־שְׁמוֹ לְשֵׁנִים עֶשֶׂר שְׁבֹט: וַיַּעֲשׂוּ עַל־הַחֹשֶׁן שְׁרָשְׁרֹת נִבְלָת מַעֲשֵׂה עֵבֶת זָהָב מְהוֹר: וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי מִשְׁבַּצַּת זָהָב וְשְׁתֵּי טַבַּעַת זָהָב וַיִּתְּנוּ אֶת־שְׁתֵּי הַטַּבַּעֲוֹת

ד' קצו"ח ק

און די שוועלן פון דעם טויער פון הויף, און אלע פלעקלעך פון משכן, און אלע פלעקלעך פון הויף רונד ארום.

לט און פון דער בלאַער וואָל, און דעם פּורפּל, און דעם ווערמילרויט, האָט מען געמאַכט די גע־שטריקטע קליידער אויף צו דינען אין הייליקטום, און געמאַכט די הייליקע קליידער וואָס פאַר אַהרנען, אזוי ווי גאָט האָט באַפוילן משהן.

און מע האָט געמאַכט דעם אַפּוד פון גאָלד, בלאַער וואָל, און פּורפּל, און ווערמילרויט, און גע־דרייטן ליינען. און מע האָט אויסגעשלאָגן בלעכן פון גאָלד, און צעהאַקט אויף פעדים, אויף אַרײַנצואַרבעטן אין דער בלאַער וואָל, און אין דעם פּורפּל, און אין דעם ווערמילרויט, און אין דעם ליינען, מיט קונציקער אַרבעט. אַקסלבענדער האָט מען צו אים געמאַכט, באַהעפּטע: בײַ זיינע בײַדע עקן איז ער געווען באַהעפּט. און זיין גארטל באַנד וואָס אויף אים, איז געווען פון אים גופא, אזוי ווי זיין אַרבעט, פון גאָלד, בלאַער וואָל, און פּורפּל, און ווערמילרויט, און געדרייטן ליינען, אזוי ווי גאָט האָט באַפוילן משהן. און מע האָט געמאַכט די אַניקל־שטיינער אַיינגעראַמט אין אַיינפאַסונגען פון גאָלד, אויס־

געקריצט ווי אויסקריצונגען פון א זיגל, לויט די נעמען פון די קינדער פון ישראל. און מע האָט זיי אַרויפגעטאַן אויף די אַקסלבענדער פון אַפּוד־שטיינער פון דערמאָנונג פאַר די קינדער פון ישראל, אזוי ווי גאָט האָט באַפוילן משהן.

און מע האָט געמאַכט דעם חוּשֶׁן קונציק אויסגעאַרבעט, אזוי ווי די אַרבעט פון אַפּוד, פון גאָלד, בלאַער וואָל, און פּורפּל, און ווערמילרויט, און געדרייטן ליינען. פירעקעכדיק איז ער געווען; געטאַפּלט האָט מען געמאַכט דעם חוּשֶׁן, אַ שפּאַן זיין לענג, און אַ שפּאַן זיין ברייט, געטאַפּלט. פירעקעכדיק איז ער געווען; געטאַפּלט האָט מען געמאַכט דעם חוּשֶׁן, אַ רובּין, טאַפּאַז, און שמאַראַק, איין צייל; און די צווייטע צייל: גאַרפּונקל, סאַפּירשטיין, און דימענט; און די דריטע צייל: יאַכצום, אַנאַט, און אַמעטיסט; און די פּירטע צייל: גאָלדשטיין, אַניקל, און יאַשפּיר; אַיינגעראַמט אין אַייַנפאַסונגען פון גאָלד אין זייערע אַייַנעצונגען. און די שטיינער זיינען געווען לויט די נעמען פון די קינדער פון ישראל, צוועלף, לויט זייערע נעמען, ווי אויסקריצונגען פון א זיגל, איטלעכער לויט זיין נאָמען, אַקעגן די צוועלף שבטים. און מע האָט געמאַכט צום חוּשֶׁן געדרייטע קייטן, פלעכטאַרבעט, פון ריינעם גאָלד. און מע האָט געמאַכט צוויי אַייַנפאַסונגען פון גאָלד, און צוויי גילדערנע ריינגען, און מע האָט אַרויפגעטאַן די צוויי ריינגען

אויף די צוויי עקן פון חושן. ¹⁷ און מע האָט אַרײַנגעטאַן די צוויי גילדערנע פלעכטן אין די צוויי רינגען אויף די עקן פון חושן. ¹⁸ און די צוויי עקן פון די צוויי פלעכטן האָט מען אַרױפגעטאַן אויף די צוויי אײנפאַסונגען, און זײ אַרױפגעטאַן אויף די אַקסלבענדער פון אַפּוד, אויף זײן פּאַדערזײט. ¹⁹ און מע האָט געמאַכט צוויי גילדערנע רינגען, און אַרױפגעזעצט אויף די צוויי עקן פון חושן, בײַ זײן זוים וואָס צו דער זײט פון אַפּוד, אײנעווייניק צו. ²⁰ און מע האָט געמאַכט צוויי גילדערנע רינגען, און זײ אַרױפגעטאַן אויף די צוויי אַקסלבענדער פון אַפּוד, פון אונטן, אויף זײן פּאַדערזײט, בײַ זײן באַהעפטונג, אײבער דעם אַרומבאַנד פון אַפּוד. ²¹ און מע האָט צוגעשנירט דעם חושן דורך זײנע רינגען צו די רינגען פון אַפּוד, מיט אַ שנוּר פון בלאַעַר וואָל, כּדי ער זאָל זײן אויף דעם אַרומבאַנד פון אַפּוד, און דער חושן זאָל זײך נײט אַראָפּ־רוקן פון אַפּוד; אַזױ ווײ גאַט האָט באַפוילן משהן.

²² און מע האָט געמאַכט דעם מאַנטל פון אַפּוד, וועבאַרבעט, פון לױטער בלאַעַר וואָל. ²³ און די עפענונג פון דעם מאַנטל איז געווען אין זײן מיטן, אַזױ ווײ די עפענונג פון אַ פּאַנצערעהעמד, מיט אַ זוים בײַ זײן עפענונג רונד אַרום, ער זאָל זײך נײט צערײסן. ²⁴ און מע האָט געמאַכט אויף די ברעגן פון דעם מאַנטל מילגרוימען פון בלאַעַר וואָל, און פּורפּל, און ווערמילרויט, געצווערנט.

¹ עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן: וַיְהִי שְׁתֵּי הַעֲבֹתָת הַזֹּהָב עַל־שְׁתֵּי הַטְּבִיעֹת עַל־קְצוֹת הַחֹשֶׁן: וְאֵת שְׁתֵּי קְצוֹת שְׁתֵּי הַעֲבֹתָת נָתַנוּ עַל־שְׁתֵּי הַמְּשֻׁבָּעֹת וַיְהִינָם עַל־כַּתְּפֵת הָאָפֶד אֶל־מִוֶּל פָּנָיו: וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי טְבִיעֹת זָהָב וַיְשִׂימוּ עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן עַל־שִׁפְתוֹ אֲשֶׁר אֶל־עֵבֶר הָאָפֶד בֵּיתָה: וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי טְבִיעֹת זָהָב וַיְהִינָם עַל־שְׁתֵּי כַתְּפֵת הָאָפֶד מִלְּמַטָּה מִמִּוֶּל פָּנָיו לְעֻמַּת מַחְבְּרָתוֹ מִמַּעַל לַחֹשֶׁב הָאָפֶד: וַיִּרְכְּסוּ אֶת־הַחֹשֶׁן מִטְּבִיעֵתוֹ אֶל־טְבִיעֹת הָאָפֶד בַּפְּתִיל תְּכֵלֶת לְהִיט עַל־חֹשֶׁב הָאָפֶד וְלֹא־יִזְחַח הַחֹשֶׁן מֵעַל הָאָפֶד כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: פ

²⁵ וַיַּעֲשׂוּ אֶת־מַעֲשֵׂה הָאָפֶד מַעֲשֵׂה אֲרָג כְּלִיל תְּכֵלֶת: וְכִי הַמַּעֲשֵׂל בְּתוֹכוֹ כְּכִי תַחְרָא שְׂפָה לְפִיו סָבִיב לֹא יִקְרַע: וַיַּעֲשׂוּ עַל־שׁוּלֵי הַמַּעֲשֵׂל רִמּוֹנֵי תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי מִשּׁוֹר: וַיַּעֲשׂוּ פַעֲמֹנֵי זָהָב טְהוֹר וַיְהִי אֶת־הַפַּעֲמֹנִים בְּתוֹךְ הַרְמָנִים עַל־שׁוּלֵי הַמַּעֲשֵׂל סָבִיב בְּתוֹךְ הַרְמָנִים: פַּעֲמֹן וְרִמּוֹן פַּעֲמֹן וְרִמּוֹן עַל־שׁוּלֵי הַמַּעֲשֵׂל סָבִיב לְשֵׁרֵת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ס וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַכַּתְּנֹת שֵׁשׁ מַעֲשֵׂה אֲרָג לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו: וְאֵת הַמַּעֲנַפֹּת שֵׁשׁ וְאֶת־פְּאָרֵי הַמַּנְבֵּעֹת שֵׁשׁ וְאֶת־מַכְנָסֵי הַבָּד שֵׁשׁ מִשּׁוֹר: וְאֶת־הָאֲבָנֹת שֵׁשׁ מִשּׁוֹר וְתְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי מַעֲשֵׂה רִקְם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ס וַיַּעֲשׂוּ אֶת־צִיצִית נֹר־הַקֹּדֶשׁ זָהָב טְהוֹר וַיִּכְתְּבוּ עָלָיו מִכְתָּב פְּתוּחֵי לֶאֱחָתָם קֹדֶשׁ לַיהוָה: וַיְהִי עָלָיו פְּתִיל תְּכֵלֶת לְתֵת עַל־הַמַּעֲנַפֹּת מִלְּמַעְלָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ס וְתְּכֵלֶת כְּלַעֲבֹת מִשְׁבָּן אֶהָל מוֹעֵד וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בְּן־עֵשׂוֹ: פ

²⁶ וַיָּבִיאוּ אֶת־הַמִּשְׁבָּן אֶל־מֹשֶׁה אֶת־הָאֶהָל וְאֶת־כְּלָלֵי לְדֹ קַרְסָיו קַרְשֵׁי בְרִיחָו וְעַמּוּדָיו וְאֶת־עֵשׂוֹ: וְאֶת־מַכְנָסֵה עוֹרֹת

לא משהו קר

²⁵ און מע האָט געמאַכט גלעקלעך פון ריינעם גאַלד, און אַרױפגעטאַן די גלעקלעך צווישן די מילגרוימען אויף די ברעגן פון דעם מאַנטל רונד אַרום, צווישן די מילגרוימען: ²⁶ אַ גלעקל און אַ מילגרוים, אַ גלעקל און אַ מילגרוים, אויף די ברעגן פון דעם מאַנטל רונד אַרום, אויף צו דינען; אַזױ ווײ גאַט האָט באַפוילן משהן.

²⁷ און מע האָט געמאַכט לײנענע העמדלעך, וועבאַרבעט, פאַר אַהרֹנען און פאַר זײנע זײן; ²⁸ און די לײנענע הויב, און די שײנע היטלען פון לײנען, און די לײנענע הויזן פון געדרייטן לײנען; ²⁹ און דעם גאַרטל פון געדרייטן לײנען, און בלאַעַר וואָל, און פּורפּל, און ווערמילרויט, געשטיקטע אַרבעט, אַזױ ווײ גאַט האָט באַפוילן משהן.

³⁰ און מע האָט געמאַכט דאָס שטערנבלעך, די הייליקע קרוין, פון ריינעם גאַלד, און אויפגעשריבן אויף אים אַ געשריפטס, ווי אויסקריצונגען פון אַ זיגל, הייליק צו גאַט. ³¹ און מע האָט אַרױפגעטאַן אויף אים אַ שנוּר פון בלאַעַר וואָל, כּדי אים אַנצוטאַן אויף דער הויב פון אויבן, אַזױ ווײ גאַט האָט באַפוילן משהן.

³² אַזױ איז פאַרענדיקט געוואָרן די גאַנצע אַרבעט פון דעם משפּן פון אוה־ל־מוֹעֵד; און די קינדער פון יִשְׂרָאֵל האָבן געטאַן אַזױ ווי אַלץ וואָס גאַט האָט באַפוילן משהן; גענוי אַזױ האָבן זײ געטאַן.

³³ און זײ האָבן געבראַכט דעם משפּן צו משהן: דאָס געצעלט און אַלע זײנע זאַכן, זײנע האַקן, זײנע ברעטער, זײנע רינגלען, און זײנע זיגלען, און זײנע שוועלען; ³⁴ און דעם צודעק פון רויטגעפאַרבעטע ווידערפעלן,

הַאֵלִים הַמֵּאֲדָמִים וְאֶת־מִכְסֵה עֲרֹת הַתְּחָשִׁים וְאֶת פְּרֹכֶת
 הַמִּסָּד: אֶת־אֲרוֹן הָעֵדוּת וְאֶת־בְּרִיּוֹ וְאֶת הַכַּפֹּרֶת: אֶת־
 הַשְּׁלֶחַן אֶת־כַּלְבַּלָּיו וְאֶת לֶחֶם הַפָּנִים: אֶת־הַמְּנֹרֶה לֹ
 הַמְּהֻרָה אֶת־נִרְתֻיהָ נֹרֶת הַמְּעֻרְבָה וְאֶת־כַּלְבַּלֶּיהָ וְאֶת
 שְׁמֵן הַמָּאֹר: וְאֶת מִזְבַּח הַזָּהָב וְאֶת שְׁמֵן הַמִּשְׁחָה וְאֶת לֹ
 קְמֹרֶת הַסַּמִּים וְאֶת מִסְדַּ פֶּתַח הָאֹהֶל: אֶת מִזְבַּח לֹ
 הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ אֶת־בְּרִיּוֹ וְאֶת־כַּל־
 כָּלָיו אֶת־הַכִּיּוֹר וְאֶת־כַּנּוֹ: אֶת קַלְעֵי הַחֹצֵר אֶת־עַמֻּדֶיהָ מ
 וְאֶת־אֲדָנֶיהָ וְאֶת־הַמִּסְדָּ לְשַׁעַר הַחֹצֵר אֶת־מִיתְרֵיהָ וְיִתְחַדְתֶּיהָ
 וְאֶת כַּלְבַּלֶּי עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן לְאֹהֶל מוֹעֵד: אֶת־בְּרִיּוֹ טא
 הַשֹּׁרֵד לְשֹׁרֶת בְּקֹדֶשׁ אֶת־בְּרִי הַקֹּדֶשׁ לְאֹהֶל הַכֹּהֵן
 וְאֶת־בְּרִי בְּנֵי לֵוִי: כָּל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה טב
 בֶּן עֶשְׂרֵי בָּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל־הַעֲבֹדָה: וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת־ טז
 כָּל־הַמְּלָאכָה וְהָיָה עִשׂוֹ אֹתָהּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בֶּן עֶשְׂרֵי
 וַיִּבְרַךְ אֹתָם מֹשֶׁה: פ

מ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: בְּיוֹם־הַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן ט
 כְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַקָּדִים אֶת־מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד: וְשַׁמֶּת שְׁמֵי
 אֶת אֲרוֹן הָעֵדוּת וְסִכַּת עַל־הָאֲרוֹן אֶת־הַפְּרֹכֶת: וְהִבֵּאתֶם ד
 אֶת־הַשְּׁלֶחַן וְעִרְבֶתֶם אֶת־עֲרֻבֹה וְהִבֵּאתֶם אֶת־הַמְּנֹרֶה וְהַעֲלִיתֶם
 אֶת־נִרְתֻיהָ: וְנִתְחָה אֶת־מִזְבַּח הַזָּהָב לְפָנֵי אֲרוֹן ה
 הָעֵדוּת וְשַׁמֶּת אֶת־מִסְדַּ פֶּתַח לַמִּשְׁכָּן: וְנִתְחָה אֶת־ו
 מִזְבַּח הָעֹלָה לְפָנֵי פֶּתַח מִשְׁכַּן אֹהֶל־מוֹעֵד: וְנִתְחָה אֶת־ו
 הַכִּיּוֹר בֶּן־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֶן־הַמִּזְבֵּחַ וְנִתְחָה שְׁמֵי מִים: וְשַׁמֶּת ה
 אֶת־הַחֹצֵר סָבִיב וְנִתְחָה אֶת־מִסְדַּ שַׁעַר הַחֹצֵר: וְלִקְחֶתֶם ט
 אֶת־שְׁמֵן הַמִּשְׁחָה וְהַמִּשְׁחָה אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בּו
 וְקִדְשֶׁת אֹתוֹ וְאֶת־כַּלְבַּלָּיו וְהָיָה קֹדֶשׁ: וְהַמִּשְׁחָה אֶת־ו
 מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־כַּלְבַּלָּיו וְקִדְשֶׁת אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהָיָה

און דעם ציודעק פון פחשפעלן, און דעם פֿרוֹכֶת פון צווישנשייד; 55 דעם אָרון פון געזעץ, און זיינע שטאַנגען, און דעם דעק; 56 דעם טיש, אַלע זיינע כלים, און דאָס ברויט פון אָנגעזיכט; 57 די ריינע מגורה, אירע רערלעך-די רערלעך אויף אַנצורייכטן-און אַלע אירע כלים, און דאָס אייל פאַר ליכטונג; 58 און דעם גילדערנעם מובח, און דאָס אייל פון זאַלבונוג, און דעם וויירויך פון שמעקע-דיקע געווייצן, און דעם טירפאַרהאַנג פון געצעלט; 59 דעם קופערנעם מובח, און די קופערנע זיפ וואָס צו אים, זיינע שטאַנגען, און אַלע זיינע כלים; דעם האַנט פאַס און זיין געשטעל; 60 די אַרומהאַנגען פון הויף, זיינע זיילן, און זיינע שוועלן, און דעם פאַרהאַנג צום טויער פון הויף, זיינע שטריק, און זיינע פלעקלעך, און אַלע אַרבעטגעצייג פון דעם משכן פון אַוהל־מועד; 61 די גע-שטריקטע קליידער אויף צו דינען אין הייליקטום, די הייליקע קליידער פאַר אַהרן דעם פהן, און די קליידער פון זיינע זין, אויף צו טאַן די פהונה. 62 אַזוי ווי אַלץ וואָס גאַט באַפוילן משהן, אַזוי האָבן די קינדער פון ישראל געמאַכט די גאַנצע אַרבעט. 63 און משה האָט געזען די גאַנצע אַרבעט, אַז זיי האָבן זי געמאַכט; אַזוי ווי גאַט באַפוילן, אַזוי האָבן זיי געמאַכט; און משה האָט זיי געבענטשט.

מ

1 און גאַט האָט גערעדט צו משהן, אַזוי צו זאָגן: 2 אין ערשטן טאַג פון ערשטן חודש זאַלסטו אויפשטעלן דעם משכן פון אַוהל־מועד. 3 און זאַלסט אַריינטאַן אַהין דעם אָרון פון געזעץ, און פאַרהענגען דעם אָרון מיטן פֿרוֹכֶת. 4 און זאַלסט אַריינברענגען דעם טיש, און אויסלייגן זיין אויסלייגונג; און זאַלסט אַריינברענגען די מגורה, און אַנציינדן אירע רערלעך. 5 און זאַלסט אַוועקשטעלן דעם גילדערנעם מובח פאַר וויירויך, פאַר דעם אָרון פון געזעץ, און אַרויפטאַן דעם טירפאַרהאַנג צום משכן. 6 און זאַלסט אַוועקשטעלן דעם מובח פאַר בראַנדאַפפער, פאַר דעם אייב גאַנג פון דעם משכן פון אַוהל־מועד. 7 און זאַלסט אַוועקשטעלן דעם האַנטפאַס צווישן אַוהל־מועד און צווישן מובח, און אַריינטאַן אַהין וואַסער. 8 און זאַלסט אויפשטעלן דעם הויף רונד אַרום, און אַרויפטאַן דעם טויערפאַרהאַנג פון הויף. 9 און זאַלסט נעמען דאָס אייל פון זאַלבונוג, און זאַלן דעם משכן, און אַלץ וואָס אין אים, און הייליקן אים און אַלע זיינע זאַכן, און ער זאַל זיין הייליק. 10 און זאַלסט זאַלבונוג דעם מובח פאַר בראַנדאַפפער, און אַלע זיינע כלים, און הייליקן

א המזבח קדש קדשים: ומשחת אתהפיר ואתכני וקדשת
 ב אתו: והקדשת את אהרן ואת בניו אל פתח אהל מועד
 ג ורחצת אתם במים: והלבשת את אהרן את בגדיו הקדש
 ד ומשחת אתו וקדשת אתו וכתן לי: ואת בניו תקריב
 ה והלבשת אתם כהנת: ומשחת אתם כאשר משחת את
 ו אביהם וכדני לי והיתה להיות להם משחתם לכהנת
 ז עולם לדורם: ויעש משה ככל אשר צוה יהוה אתו
 ח כן עשה: ם יהי פחדש הראשון בשנה השנית
 ט באחד לחדש חוקם המשכן: ויקם משה את המשכן
 י ותן את אבדניו נישם את ידיו ותן את כרתיו ויקם
 יא את צמדיו: ויפרש את האהל על המשכן וישם את
 יב מכסה האהל עליו מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה:
 יג ם ויקח ותן את הערת אל הארון וישם את הכפים על
 יד הארון ותן את הכפרת על הארון מלמעלה: ויבא את
 יה הארון אל המשכן וישם את פרכת המסך ויסד על ארון
 יז הכרות כאשר צוה יהוה את משה: ם ותן את
 יח השלחן באהל מועד על יד המשכן צפנה מחוץ לפרכת:
 יט ויערך עליו ערך לחם לפני יהוה כאשר צוה יהוה את
 כ משה: ם וישם את המנורה באהל מועד נכח השלחן
 כא על יד המשכן נגבה: ויעל הנרת לפני יהוה כאשר
 כב צוה יהוה את משה: ם וישם את מזבח הזהב באהל
 כג מועד לפני הפרכת: ויקמר עליו קמרת סמים כאשר
 כד צוה יהוה את משה: ם וישם את מסך הפתח
 כה למשכן: ואת מזבח העלה שם פתח משכן אהל מועד
 כו ויעל עליו את העלה ואת המנחה כאשר צוה יהוה
 לו את משה: ם וישם את הכיור באהל מועד וכן
 לא המזבח ותן שמה מים לרחצה: ורחצו ממנו משה
 לב ואהרן ובניו את ידיהם ואת רגליהם: כבאם אל אהל

דעם מובח; און דער מובח זאל זיין א הייליקסטע
 הייליקייט. ¹¹ און זאלסט זאלבן דעם האנטפאס און זיין
 געשטעל, און אים הייליקן.
¹² און זאלסט מאכן גענענען אהרנען און זינע זין
 צום איינגאנג פון אוהל-מועד, און זיי וואשן מיט וואסער.
¹³ און זאלסט אנטאן אהרנען די הייליקע קליידער, און
 זאלסט אים זאלבן, און אים הייליקן, אז ער זאל זיין א
 פהן צו מיר. ¹⁴ און זאלסט מאכן גענענען זינע זין, און
 זיי אנטאן העמדלעך. ¹⁵ און זאלסט זיי זאלבן, אזוי ווי
 דו האסט געזאלבט זייער פאטער, אז זיי זאלן זיין פהנים
 צו מיר; און זייער זאלבונג זאל זיי זיין פאר אן אייביקער
 פהנה אויף זייערע דור-דורות.
¹⁶ און משה האט דאס געטאן; אזוי ווי אלץ וואס
 גאט האט אים באפוילן, אזוי האט ער געטאן.
¹⁷ און עס איז געווען אין ערשטן חודש אין צווייטן
 יאר, אין ערשטן טאג פון חודש, איז אויפגעשטעלט גע-
 ווארן דער משכן. ¹⁸ און משה האט אויפגעשטעלט דעם
 משכן; ער האט אוועקגעלייגט זינע שוועלן, און אריינ-
 געטאן זינע ברעטער, און אריינגעצויגן זינע רינגלען, און
 אויפגעשטעלט זינע זיילן. ¹⁹ און ער האט פארשפרייט
 דאס געצעלט איבערן משכן, און ארויפגעטאן דעם צו-
 דעק פון געצעלט אויבן איבער אים, אזוי ווי גאט האט
 משה באפוילן.

²⁰ און ער האט גענומען און אריינגעלייגט דאס געזעץ אין דעם ארון, און ארויפגעטאן די שטאנגען אויפן ארון,
 און ארויפגעלייגט דעם דעק אויבן איבערן ארון. ²¹ און ער האט אריינגעבראכט דעם ארון אין משכן, און ארויפגע-
 טאן דעם פרוכת פון צווישנשייד, און פארהאנגען דעם ארון פון געזעץ, אזוי ווי גאט האט משה באפוילן.
²² און ער האט אריינגעשטעלט דעם טיש אין אוהל-מועד, אין צפוןזייט משכן, דרויסן פון פרוכת. ²³ און ער
 האט אויסגעלייגט אויף אים אן אויסלייגונג פון ברויט, פאר גאט, אזוי ווי גאט האט משה באפוילן.
²⁴ און ער האט אוועקגעשטעלט די מנורה אין אוהל-מועד אקעגן דעם טיש אין דרוםזייט משכן. ²⁵ און ער האט
 אָנגעצונדן די רערלעך פאר גאט, אזוי ווי גאט האט משה באפוילן.
²⁶ און ער האט אוועקגעשטעלט דעם גילדערנעם מובח אין אוהל-מועד פארן פרוכת. ²⁷ און ער האט גערייכערט
 אויף אים ווירויך פון שמעקעדיקע געווירצן, אזוי ווי גאט האט משה באפוילן.
²⁸ און ער האט ארויפגעטאן דעם טירפארהאנג צום משכן. ²⁹ און דעם מובח פאר בראנדאפפער האט ער אוועק-
 געשטעלט ביים איינגאנג פון דעם משכן פון אוהל-מועד, און אויפגעבראכט אויף אים דאס בראנדאפפער און דאס
 שפייזאפפער, אזוי ווי גאט האט משה באפוילן.
³⁰ און ער האט אוועקגעשטעלט דעם האנטפאס צווישן אוהל-מועד און צווישן מובח, און אריינגעטאן אהין וואסער,
 זיך צו וואשן—³¹ כדי משה און אהרן און זינע זין זאלן דערפון וואשן זייערע הענט און זייערע פיס; ³² ווען זיי קומען אין

אוהל-מועד, און ווען זיי גענענען צום מזבח, זאלן זיי זיך וואשן-אזוי ווי גאט האט משה באפוילן.

³³ און ער האט אויפגעשטעלט דעם הויף רונד ארום דעם משכן און דעם מזבח, און ארויפגעטאן דעם טויער פארהאנג פון הויף.

און משה האט געענדיקט די ארבעט.

³⁴ און דער וואלקן האט איינגעדעקט דעם אוהל-מועד, און די פראכט פון גאט האט אָנגעפילט דעם משכן.

³⁵ און משה האט ניט געקענט אריינגיין אין אוהל-מועד, ווייל דער וואלקן האט אויף אים גערוט, און די פראכט פון גאט האט אָנגעפילט דעם משכן.

³⁶ און ווען דער וואלקן האט זיך אויפגעהויבן פון משכן, פלעגן די קינדער פון ישראל ציען אויף אלע זייערע ציאוונגען. ³⁷ און אז דער וואלקן פלעגט זיך ניט אויפהייבן, פלעגן זיי ניט ציען, ביז דעם טאג וואס ער האט זיך אויפגעהויבן. ³⁸ ווארום דער וואלקן פון גאט איז געווען אויפן משכן ביי טאג, און א פיער פלעגט זיין דרינען ביי נאכט, פאר די אויגן פון דעם גאנצן הויז פון ישראל, אין אלע זייערע ציאוונגען.

מועד ובקרבנתם אלהימונתם ורחצו כאשר צוה יהוה את-משה: ס ונקם את-החצר סביב למשכן ולמזבח וימן את-מסד שער החצר ויכל משה את-המלאכה: פ ויקם העגן את-אהל מועד וכבוד יהוה מלא את-המשכן: ו לא יכל משה לבוא אל-אהל מועד כר שבן עליו העגן וכבוד יהוה מלא את-המשכן: ובהעלות העגן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם: ואם לא יעלה העגן ולא יסעו עד-יום העלתו: כי ענן יהוה על-המשכן ויום ואש תהיה לילה בו לעיני כל-בית-ישראל בכל-מסעיהם:

חוק

סכום פסוקי דספר ואלה שמות אלף ומאתים ותשעה. אר"ט סימן: וחציו אלהים לא תקלל: ופרשיותיו אחד עשר. אי זה בית אשר תבנו לי סימן: וסדריו עשרים ותשעה. ולילה ללילה יחודה דעת סימן: ופרקיו ארבעים, תורת אלהיו בלבו סימן: מנין הפתוחות תשע וששים. והסתומות חמש ותשעים. הכל מאה וששים וארבע פרשיות: ישלח עורך מקדש ומציון יסעודך סימן:

